

Prijavljen uporabnik: andreja.brulc@gmail.com

VEČER 4.7.2011
ČITALNICA, stran 13

Upesnjene barvice z veliko poetične mavrice

Nominirana za letošnja večernico

LILJANA KLEMENČIČ

Slikanica poezije **Barvice** je na notranji sprednji platnici in na veznem listu črna, tam kot vojaki stojijo razvrščene dobre stare lesene **barvice**, ampak te so nove, povsem nerabljene, s priostrenimi konicami od bele do rjave, šest na levo, šest na desno. Tudi konec knjige je enak, črna notranjost zadnje platnice in tam je enako dvanajst barvic od bele do rjave. A tem se pozna življenjska doba, saj niso več enako velike, nekatere imajo pošev zdrsane konice, druge so znova priostrene, siva in črna barvica sta ostali povsem brez ostrine. Na desni so tople barve (razen modre), na levi hladne (razen rjave). Strog linearni, ploskovni okvir dvanajstero postrojnih barvic je premišljeno izvrstno nasprotje žlahtni knjižni sredici z dvanajstimi pesmimi, z dvanajstimi likovnimi kompozicijami, z dvanajstimi bravurami v besedi in sliki, ki tvorijo popolno knjižno celoto pesnika Ferija Lainščka in oblikovalke Andreje Brulc. Slednja je s to ilustratorsko prvenko likovno dovršeno zaobjela poezijo in ujela ritem Lainščkovih literarnih misli, ki v tej slikanici segajo daleč daleč čez na primer enostavnost mišje prepovedane ljubezni (Mišek Miško in Belamiška, 2010), da ne pomisljam na neko cicibansko darilno slikanico iz Lainščkove knjižne delavnice.

Dvanajst barvic. Dvanajst pesmi. Dvanajst je mesecev v letu. Dvanajst je...

Dvanajst barvic, torej:

Barvica je ženskega spola, največkrat se uporablja v množini, pravi Slovar slovenskega knjižnega jezika (SSKJ, 1994) in tam piše, da je to sredstvo za barvanje pri šolskem risanju. Slovenski jezik pozna še drug izraz za to sredstvo. To je barvnik, ki je sicer barvici enak, a nima ničesar od tistega, kar prineseta zadnji dve črki barvici. Tisto je morda skrito v staroveški igri "**barvice** prodajati", ali pa v sami percepciji barve, ki je lastnost predmeta, katero posreduje očesu svetloba tako v SSKJ, ali barva je tudi prepričanje, mišljenje (šeje zdaj je pokazal svojo pravo barvo), ali v književnosti, ko barva lahko označuje avtorsko izrazitost.

Lainščkove pesmi v knjigi **Barvice** so vse, kar navaja SSKJ. In so veliko več.

Enostavno so naslovljene s poimenovanjem osnovne barve in v

Feri Lainšček: Barvice. Ilustracije in oblikovanje Andreje Brulc. Murska Sobota: Franc-Franc, 2010. Zbirka Cicibanija. 15 evrov.

njih so upesnjeni avtorski "barvni sprehodi", ki so hkrati odlična soba z razgledom v umetnost pesnjenja, v celoten pesniški avtorski nabor ujet med pesmice o barvah. V Beli, na začetku, je bel papir, ki želi nositi belo pesem. Pesnik jo želi napisati in sprašuje: ...Je to pesem o snežinkah, / ki se spuščajo na zemljo?/ Ali morda pesem o golobih, / ki se dvigajo v nebo?/ Lahko je tudi pesem / o češnjevih cvetovih.// Gotovo pa je najbolj bela / pesem o njegovi otroški duši.// O tisti, ki je nima več. Saj tudi njegova duša/ je bila na začetku bela...

Potem je Modra z modrostjo, o obzorju, morju in daljavah in milo pesniško ugotovitvijo:...Takrat je modra / najsrečnejša barva na svetu. / Vse znanje o barvah / na lepem več ne drži. / Modra je tedaj barva ljubezni./ In potem je vse, kar pesnik mora vedeti in videti, opazovati in slutiti, zaresno dvomiti in zares se šaliti, v tretji osebi, kot v Rdeči: Pesnik je dolgo razmišljal o barvi,/ ki ga je najbolj vznemirjala. / Poznal je vse njene odtenke, / a nobeden se mu ni zdel / dovolj pravi za pesem./...Oranžnaima jutranjo in večerno zarjo, marelice in pomaranče, in izgubo čudenja, a ne za vedno: ...Nato je nekega dne srečal/ oranžnega mačka-/in se po dolgem času zdrzil.// Gledal ga je in se čudil, / kako je lahko bil / ves čas prepričan, / da je edini oranžni maček / na tem svetu Garfield- / tisti smešni maček, / ki ga je nekdo / narisal.... Ali v prvi osebi, kot v Srebrni : ...Menjam tudi / svoje srebrne lase in brado / za trenutek najine mladosti/...In je Sivaz mursko ravnico in meglico, pa Črnaz magijo in etnologijo, z uroki in Črno goro, s črno celino in črno moko, ki ni črna... Za Zlato

bi rekli, da je socialno angažirana pesem, ker Nič na tem svetu / ne hrepeni po svobodi / bolj kot zlato. // Pretopljeno v zlatnike / in zlate palice / je zaklenjeno v bankah / ali pa zakopano / kot skriti zaklad. / Celo na zlati nakit / pazimo bolj / kot na drugega. / Več zlatnine je v sefih / kot na prostosti./ Zato je barva zlata / barva hrepenjenja / po soncu. Morda je najbolj enostavna je Rjava s štirimi kratkimi štirivrstičnicami o zemlji in gnilobi in blatu in drugih rjavih rečeh, a tudi o jeseni življenja in zadnjih poteh.

Slikanica pesmi z naslovom **Barvice** je avtorska mavrica, je domišljen portret pesnika in je vrhunska knjiga za knjigoljube vseh starosti.